

HUNSFOS POSTEN

NR. 3   1959   11. ÅRG.

INNHOLD

Mot ny produksjonsrekord. Av direktør Gunnar Borgen	side 1
Fra bedriftsidrettslaget	« 2
Halvårsmøte i Arbeiderforeningen	« 2
Takk	« 3
Forbausende få har latt seg poliovaksinere ..	« 3
Ny dampakkumulator	« 3
Hunsfosposten for 10 år siden	« 3
En titt inn i Gods own country	« 4
En titt inn i Gods own country	« 5
For få på Hunsfos med i bedriftsidrettslaget	« 6
Forslagsvirksomheten	« 6
Veteraner som takker av	« 7
Festen alle pensjonister ser frem til	« 8
Dalende formkurve for fotballaget	« 9
Det brenner	« 9
Vi gratulerer med de runde år	« 10
Hunsfospostens societetsspalte	« 11
Fullbanekalenderen til PM 5 - - -	« 11
En titt inn i Gods own country (fortsettelse)	« 12
Nytt verkstedrom i fabrikken	« 13
En titt inn i Gods own country (fortsettelse)	« 14
Hvor stor blir årsproduksjonen?	« 14
Renslighet	« 14
Ombyggingen av PM 3 - - -	« 15
Og alle var enige om - - -	« 16

*

Forsidebildet stammer fra Rauland i Telemark
og er tatt under høstjakten i år av fotograf
Svein Gulbrandsen.

Mot ny produksjonsrekord

All ting har en ende, og det gjelder dessverre også sommeren 1959. Selv om det ser ut som om den har vanskelig for å slippe taket, er det vel ikke til å komme forbi at den nå står på held. Den kommer sikkert til å gå over i historien som den ideelle sommer sett fra et ferie- og friluftsliv-synspunkt, og som vi alle forhåpentlig har hatt stort utbytte av.

*

Imidlertid har jo en sak alltid minst to sider, og feilen ved denne herlige sommer var naturligvis at det ble for lite vann. Dette forårsaket at også vi fikk store vanskeligheter, men vi har i all fall hittil greidd oss igjennom vanskelighetene uten at det har gått ut over produksjonen, og produksjonsmessig ligger vi i år meget godt an. Selv om vi tar hensyn til at vi i fjor sommer sto med flere maskiner har vi hittil i år hatt en produksjonsøkning på flere tusen tonn, slik at 1959 tegner til å bli et nytt rekordår, såfremt det ikke inntreffer noe uforutsett.

*

J forrige nummer av Hunsfosposten nevnte jeg at det gjennom de siste måneder av første halvår hadde vært en noe lysere tone over papirmarkedet. Det er en tilfredsstillende å kunne konstatere at det også i de senere måneder har vært og fortsatt er lettere å avsette vår produksjon enn i begynnelsen av året. Dette tyder på at kjøperne nå i all fall i en viss utstrekning har forlatt den «hånd til munn» politikk de har praktisert gjennom de siste par år. Imidlertid har den økende ordretilgang hittil ikke ført til noen forhøyelse av prisene, slik at de prisreduksjoner som ble foretatt senest i vår fortsatt er gjeldende.

Når det gjelder utviklingen fremover, om den bedring som er inntrådt skal fortsette eller ei, er det vanskelig å spå. Jeg er imidlertid av den oppfatning at det frihandelsområde som er planlagt mellom de så-kalte «ytre syv», d. v. s. Sverige, Danmark, England, Østerrike, Schweitz, Portugal og Norge, vil komme til å bli av stor betydning for den norske papirindustri. Med tanke på at dette frihandelsområde vil komme til å bli virkeliggjort i forholdsvis nær fremtid, og i forhåpning om at dette frihandelsområde i en eller annen form vil bli tilknyttet det allerede eksisterende «fellesmarked» (Vest-Tyskland, Frankrike, Italia og Benelux-landene), må vi regne med at våre konkurrenter kommer til å sette alt inn på å utnytte de muligheter som disse større markeder byr.

*

Våre anstrengelser må følgelig gå i samme retning, og vi håper derfor på et gunstig resultat av de forhandlinger vi for tiden fører med våre ansette om en omlegning av driften til helkontinuerlig. Dette, sammen med modernisering og rasjonalisering på andre måter, vil komme til å få meget stor betydning for vår bedrifts videre utvikling.

Hunsfos, 7. september 1959.

Halvårsmøte i Arbeiderforeningen

Søndag 30. august ble det holdt halvårsmøte i Velferdslokalet. Frammøtet var dårlig, men det skyldtes vel stort sett det pene, varme været.

Det ble referert en del skriv av forskjellig art før vi gikk over til valg. Valgene fikk dette utfall:

Styremedlemmer: Kasserer Trygve Larsen, gj. Nestform. Gustav Kile, gj. Willy Mathisen nektet, i hans plass kom Arnold Beurling. Ingulf Wennerberg nektet, i hans plass kom Gunnar Neset.

Hunfosheimens styre:

Jan Nilsen nektet, som ny ble valgt Omar Nordal. Jonny Hagen ble gjenvalgt. Tordis Verås gikk ut, Ellen Øvland ny. Varamann: Sverre Gundersen, gj.

Interessekontoret: Karl Olsen, gj. Ingulf Reinhardtson, gj. Salve As gikk ut da han tidligere ble valgt av Elektrikerforeningen som nå er kommet over i Hunfos Arbeiderforening.

Valgnemnda: Unni Pedersen, gj. Håkon Ermesjø, gj. Gunnar Jortveit, gj. **Sekr.**

banen i nye marineblå drakter med hvite bukser.

Under eventuelt ble turen til våre idrettsvenner i Drammen «Vopa» drøftet. Det ble foreløbig utsatt, da innbydelse ikke var kommet.

(Men vi kan nå meddele at Vokspapirfabrikken har skiftet eier, og at våre idrettsvenner østpå av den grunn ikke kunne ta imot oss, sannsynligvis av økonomiske grunner.)

Den gamle formannen takket for seg og ga ordet og ledelsen til den nye, Bj. Grundetjern. Han takket for den store tillit som var vist ved å velge ham til formann, og håpet at også dette året måtte gå like greit, ja heller bedre enn året før. Med samarbeid mente han at det skulle bli en god og vellykket sesong på alle områder.

Det ble til slutt vist noen gode ski- og fri-idrettsfilmer som var lånt av Statens Filmsentral.

Møtet sluttet kl. 22.00.

A. B.

Fotballaget avbildet på Idrettsplassen i Kristiansand foran kampen mot Fiskaa.

Fra bedriftsidrettslaget

Hunfos B.I.L.'s årsmøte som ble holdt i Verkstedet's spisesal samlet 18 medlemmer. Det var rekord etter hva protokollen viste. Møtet ble åpnet av lagets formann, Henry Larsen, som ønsket velkommen.

Til kveldens dirigent ble valgt E. Omdal.

Så ble årets protokoll og regnskap opplest og godtatt uten noen bemerkninger.

Valg, var neste post på programmet. Det skulle velges ny formann, sekretær og nestformann.

Styret hadde satt opp Bjarne Grundetjern som kandidat til formannsvervet, da Henry Larsen helst ville slippe. Det ble stemt over disse to forslag: H. Larsen og Bj. Grundetjern. Utfallet ble at Bj. Grundetjern fikk 13 stemmer mot H. Larsen 5 stemmer. Elias Omdal ble enstemmig valgt til nestformann etter forslag fra Harry Voreland.

Sekretærjobben viste det seg å være vanskeligheter med. Men etter flere forslag ble det valgt over følgende: Finn Lund, G. Lundevold, A. Beurling og A. Hodnemyr.

Valget fikk følgende utfall: A. Beurling 8 stemmer, F. Lund 5, A. Hodnemyr 3, og G. Lundevold 2 st.

Det ble valgt en skigruppe for sesongen 1959, og den fikk denne sammensetning: E. Omdal (form.),

K. Olsen, K. Andersen, H. Larsen, som alle ble enstemmig valgt.

Fotballgruppa fikk følgende sammensetning: K. Olsen (formann), F. Lund, H. Hagen, E. Omdal.

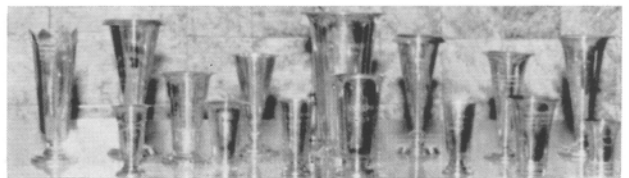
Det ble i år også satt sammen en fri-idrettsgruppe som skulle ta seg av terrengløp og ellers det som sorterer under denne. — K. Rødal ble valgt til formann, H. Voreland, G. Lundevold.

Hovedstyret for 1959 fikk da denne sammensetning:

Bjarne Grundetjern (formann), Elias Omdal (nestformann), Arnold Beurling (sekretær), Oddvar Robstad (kasserer), Kåre Olsen, Kåre Rødal.

Regnskapet for 1958 forelå greit og viste at vi i 1959 kan disponere ca. 2400 kroner. Men disse får sikkert «bein å gå på», da laget i år skal kjøpe nye drakter, og da det også er påbudt å bruke kun fotballgummisko, må også disse kjøpes. I skrivende øyeblikk er begge deler innkjøpt, så fra høsten av blir Hunfos B.I.L.'s gutter å se på idretts-

Hunfos bedriftsidrettslag har en praktfull pokalsamling.

HUNSFOSPOSTEN

Bedriftsorgan for
Hunfos Fabrikker

Redaktør: **Finn Hanssen**
(treffes i telefon 2 29 02, 2 99 80
app. 25 eller 2 99 82)

Redaksjonskomité:

Th. Halvorsen

T. Kittelsen

Georg Pettersen

Odd Arstad

Gunnar Strandberg

Utkommer fire ganger årlig

Trykt i
Fædrelandsvennen,
Kristiansand S.

Ettertrykk forbudt
uten spesiell tillatelse.

Redaksjonen avsluttet
onsdag 30. september.

TAKK!

Til alle på Hunfos sender jeg en hjertelig hilsen. Til direktør Borgen sender jeg min takk, likeledes til mine tre formenn som jeg aldri vil glemme, og til alle de andre jeg var sammen med. Mange takk for gaven. Og så en ekstra hilsen til alle: La oss bli i himlen sammen, vi som var det her på jord.

MARTIN E. ENERSEN.

*

Jeg ønsker gjennom «Hunfosposten» å uttrykke min hjerteligste takk til Hunsfors Fabrikkers styre, til funksjonærer og arbeidskamerater i maskin 1 og 2, for gaver og for gode ønsker i anledning av at jeg nå går over i pensjonistenes rekke.

KARL VIKTOR BEURLING.

Forbausende få har latt seg polio-vaksinere

Dr. Gilje fornøyd med bedriftslægekantoret på Hunfos

Hunfos' nye bedriftslæge, Kristian Gilje, har nå vært i virksomhet et halvt års tid. Han er fra Stavanger, og praktiserte i Nesbyen i Hallingdal før han 1. januar i år overtok etter dr. Høgetveit på Mosby.

— Hunfos har et av de beste bedriftslægekantorer jeg har sett, sier dr. Gilje i en samtale. Det er trivelig og godt utstyrt. Vi har alt vi trenger, og mangler vi noe, får vi det. Jeg har fått det absolutt beste inntrykk av forholdene her.

For tiden er man ved lægekantoret i gang med å sette den fjerde polio-sprøyten.

— Det er bare så synd at så få benytter seg av anledningen til å bli vaksinert mot polio-myelitt, synes lægen. Det viser

seg at bare 343 eller 41,3 prosent av de ansatte har latt seg vaksinere, et forbausende lavt tall. Når en tenker på hvor dyr denne vaksinen er, og at de får den gratis her ved bedriften, er det merkelig at ikke alle som en kommer og tar sprøyten.

Ny dampakkumulator

Den gamle dampakkumulatoren mellom PM 3 og 4 og PM 1 er meget gammel, og som sikkert alle har lagt merke til, monteres det nå en ny dampakkumulator bak det gamle elektrofyrrhuset.

Den gamle akkumulatoren er klinket samtidig som fundamentene har sviktet.

Etter den stygge eksplosjonsulykken som fant sted på Greåker cellulosefabrikk, har vi ment at vi ikke vil ta noen sjanse på å anvende den gamle akkumulatoren lenger enn høyst nødvendig, sier direktør Lindseth som gir Hunfosposten ovenstående opplysninger.

Takk for all oppmerksomhet til min 60 års dag.

GUNNAR G. GRUNDETJERN.

*

Takk for oppmerksomheten fra arbeidskamerater og vaskehjelpen ved min fratreden fra Hunsfors Fabrikker.

GUSTAV BEURLING.

„HUNSFOSPOSTEN” FOR 10 ÅR SIDEN

I forrige nummer kunne «Hunfosposten» feire 10-års jubileum. Det ble behørig markert ved tekst og bilder. Fra denne gang lanserer vi en ny spalte kalt «Hunfosposten» for 10 år siden, hvor vi gir små smakebiter på hva bedrifts-avisen inneholdt den gang. — For eksempel fra oktobernummeret 1949:

Høye—Hunfos 0—4.

Her var Hunfos den toneangivende, og det kunne godt ha blitt flere mål. Det så ut til at løperrekken fant hverandre, og overlegg ble bra utnyttet. Kåre i center var fin og kom best fra kampen.

Spredte inntrykk fra en snartriipp til Amerika

De aller fleste av oss har vel våre mer eller mindre fantasifulle dagdrømmer i en eller annen retning. Det kan være så mangt — og ytterst forskjellig — alt ettersom... Helt fra guttedagene i mitt barndoms paradys — Sørlandspæren Lillesand — har jeg for mitt vedkommende næret drømmen om å komme ut og få se litt av den store, vide verden. Seilskutetidens sagnomsuste spenning og romantikk skapte utferds-trang og eventyrlyst i mangt et følsomt guttesinn i de dager. Og mange reiste ut. Noen opplevde det store eventyret. Andre ble knekket av slit og motgang og skuffelser. Bare jeg ble gående der hjemme og pusle. Men det er en annen og helt privat historie.

Men reiselysten har jeg aldri blitt kvitt. Noen småtripper til de nærmeste utland ble det nok. Men drømmen om den virkelig store utenlandstur lå stadig forankret i håpet og fantasien.

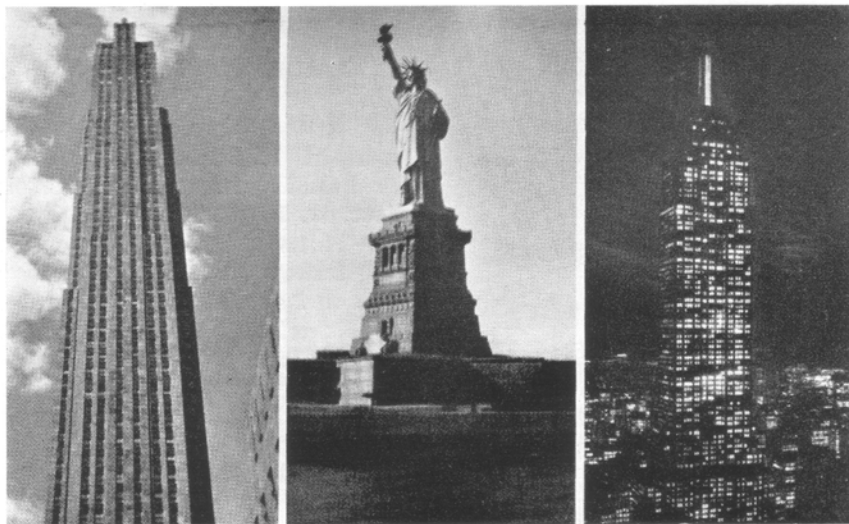
Men så en dag kom også sjansen til meg. Min søster og bror i Amerika inviterte meg til å besøke dem. Spør om en aldrende kontorslitter følte seg overlykkelig. Takket være 3 ukers permisjon pluss 3 ukers ferie ble turen realisert.

DEN 24. APRIL

startet jeg i et av Braathens Dækotafly fra Kjevik til Sola, der jeg overnattet hos min eldste sønn. Siden han vel nå må betraktes som en erfaren flyger, nyttet jeg anledningen til å bombardere ham med alle slags dumme spørsmål angående den lange flytur som ventet meg. En smule spent var jeg unektelig. Men han greidde å redusere faremomentene til null komma null.

I PØSENDE REGNVÆR

lettet vi neste dag i det islandske

Kjente landemerker i New York: Empire State Building, verdens største skyskraper, statuen av frihetsgudinnen og Rockefeller Center.

flyselskaps «Loftleidir»s skymaster «Hekla». En av selskapets mekanikere fulgte med som passasjer, og jeg fikk plass ved siden av ham. Det viste seg å være en meget interessant ung herremann, som underholdt meg med Islands historie og utvikling. Likeledes informerte han meg om flyets tekniske detaljer og dvelte utførlig ved redningsutstyret i tilfelle vi skulle måtte nødlande på Atlanterhavets lille svanedam. Alle flyene er gamle, sa han, og dette er det eldste av dem alle. Ja ja, tenkte jeg, det kan jo være hyggelig å vite det.

Men plutselig annonserte sjefsflyger Larsen at vi nå kunne skimte Shetlandsøyene, og kort tid etter lå disse øyer, som minnet oss om Shetlands-Larsens spennende meritter under krigen, badet i det herligste solskinn. Samtidig arriverte en sjarmerende stewardess og serverte oss en delikat lunch.

ETTER VEL 4 TIMERS FLYTID skimtet vi Islands snedekte fjelltopper i det fjerne. 20 minutter senere landet vi i Reykjavik i god behold. I hvert fall på denne årstid virket landskapet nokså øde og trist, med de eiendommelige formasjoner av størknet lava. Reykjavik er en by på 65,000 innbyggere, mens hele landet har 160,000. Der finnes ingen jernbaner, ingen trikker, men det

Av Trygve Tønnessen

vrimler av dollarglis, tross meget dårlige veier. Byen har mange prektige moderne nybygg, fargerike og vakre, 10 kinoer, 2 teatre, universitet og en rekke flotte restauranter. Særegent for Island er jo de varme kilder. Vannet fra disse brukes bl. a. til oppvarming av boligene, og om vinteren oppvarmes sogar fortauene slik at sneen smelter.

ETTER ET PAR TIMERS OPPHOLD

med deilig middag i flyrestauranten, fikk vi beskjed om å innta våre plasser i flyet. De 4 motorene ble startet, men plutselig fikk vi beskjed gjennom høytaleren om å forlate flyet og gå tilbake til restauranten på grunn av motortrøbbel. En times tid senere var vi på ny plasert i flyet, som takset fram til startstedet — men, nei takk — heller ikke denne gang var mekanikerne fornøyd med motorene. Samme beskjed gjentok seg — ut igjen — og nå syntes jeg ikke det var særlig morsomt lenger. Jeg tenkte uvilkårlig på dette med det eldste flyet...

Kort tid etter hadde vi imidlertid atter inntatt våre plasser i flyet. Spenningen avspeilet seg i passasje-

renes ansikter, og humøret virket noe anstrengt. Nå eller aldri, tenkte jeg. Og heldigvis — denne gang ble det et perfekt «take off». Storfuglen svinget seg elegant opp i luften, og under oss lå Islands hovedstad strålende opplyst i den skumrende vårveld. Mørket senket seg over det blåsvarte hav. Motorenes monotone, men jevne dur virket beroligende på spente nerver — lysene ble slukket — og samtlige 61 passasjerer forsøkte med mer eller mindre hell å finne hvile i Morfei armer.

GRYTIDLIG

ble vi vekket av vår urolige slummer til en god og forfriskende frokost, og etter vel 7 timers rolig flukt gjennom himmelrommet, landet vi på Goos Bay i Labrador. Den opprinnelige bestemmelse lød på mellomlanding på Gander, New Foundland, men uvisst av hvilken grunn ble ruten omlagt. Flyet fylte bensin, og etter en halv times opphold i restauranten, hvor det ble servert kaffe og kjeks, startet vi for New York.

Under oss så vi i lang tid bare sne og is over skog og fjell, sjøer og elver. Først på grensen mellom Kanada og U.S.A. ble bildet noe mer vårlig. Terrenget skiftet karakter. Farmer og landsbyer dukket opp på

De forente nasjoners hovedkvarter med Manhattans skyskrapere i bakgrunnen.

løpende bånd. Solen skinte fra klar himmel, så vi hadde ingen vanskelighet med å følge landskapet. Blant annet fløy vi over centrum av Boston. Men nå skjønner jeg at jeg må prøve å fatte meg litt mer i korthet, men det er sannelig ikke så lett når inntrykkene gyver mot en i det stadig vekslende panorama.

JEG GJØR ET KRAFTIG HOPP inntil vi svever inn over Long Island og kort etter i elegante buer sirkler nedover mot New York International Airport eller Idlewild

som den vanligvis kalles. There we are. Imponert? Oh boy — for en flyplass. London Airport gjorde et mektig inntrykk på meg, men denne overgikk mine dristigste forventninger. Det nytter ikke for meg å forsøke å beskrive den. Den må oppleves — særlig om kvelden når alle lys er tent og de mektige fontener stråler i alle regnbuens farger.

Vi triner inn i den kolossale hall der tollklareringen foregår, og da jeg hever blikket møtes det av 8 smilende fjes og viftende armer — noen av mine kjære som ønsker meg velkommen bak en uendelig lang glassmonter oppe i 2. etasje. Den fargede tolder var meget vitebegjærlig, men jeg slapp da til slutt igjennom uten å betale noe som helst toll. Etter noen varme omfavnelser satt jeg ved siden av min bror, som raskt og sikkert kjørte oss til sitt fredelige hjem i Brooklyn. Siste fly-etappe tok 6 timer og 30 min., og klokken var 11 (amerikansk tid) da vi landet.

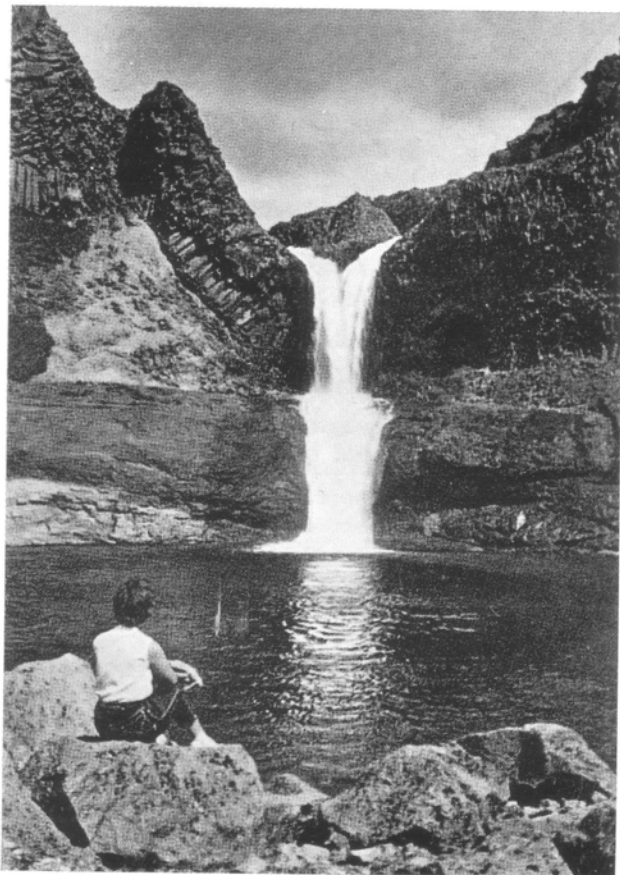
Det var søndag 26. april — og resten av den dagen tok vi det med ro.

MEN DE NESTE SYV DAGER

gikk det slag i slag. Allerede neste morgen startet min bror og jeg for New York. Vi tok subwayen, for det går raskere, og dessuten er det uhyre vanskelig med parkeringsplasser for biler i New York.

Fra film og bilder hadde jeg jo en viss peiling på Manhattans fysiognomi med alle sine himmelstrebende skyskrapere. Men når du går der som det lille menneskefugg du er, virker det hele uendelig meget stør-

(Fortsettes side 12.)

Vakker natursceneri fra Island.

For få på Hunsfos med i bedriftsidrettslaget

Synes Arnold Beurling som har vært med på å erobre en rekke lagpokaler

Beurling-navnet går igjen flere steder i dette nummeret av «Hunsfosposten». Og ved et slumpetreff ble også en Beurling valgt som idrettsprofil

denne gang. Det gjelder Arnold Beurling, mannen som har vært med på de fleste lagpokaler Hunsfos bedriftsidrettslag har erobret etter krigen. Det er etter hvert blitt ganske mange, for Hunsfos har holdt seg godt frem på i vinterens skikonkurranser.

Arnold som for en tid siden fylte 42 år, er sønn til Gustav. Han har gjennom årene drevet både med ski, terrengløp og skogsløp, utpregede kondisjonsidretter.

— Enn fotball?

— Nei, det har jeg aldri spent. Jeg er ikke særlig interessert i det. Det blir helst ski.

Beurling stiftet for alvor bekjentskap med konkurranseidretten gjennom terrengløp i 1936. Så ble det ski etter hvert. Han sto først tilsluttet Vennesla AIL et års tid. Så gikk han over i Vennesla idrettslag.

— Jeg var mye ute og fartet i skogen, drev fisking og sånn, og fikk kondisjon gjennom det. Helt til krigen kom drev jeg faktisk helkontinuerlig, for å si det sånn.

— Hva er dine beste prestasjoner?

— Jeg har et kretsmesterskap og et sørlandsmesterskap i terrengløp. De tok jeg første året jeg var med. SM gikk på Evje og KM på Mosby. Den gang var jeg 21 år gammel.

I 1939—40 trente Beurling som hardest på ski. Han ble da bl. a. nr. 2 i en 17 km i Iveland. Han deltok også i NM som Oddersjaa arrangerte i Kristiansand, men oppnådde ikke plassering. — Jeg hadde ikke rutine nok. Det skulle noe til å løpe med de storkarene, sier han selv.

Etter krigen har han ofret seg for bedriftsidretten og erobret flere KM, likesom han har vært med på å nærme lagpokalene hjem til Hunsfos. Så sent som sist vinter ble han nr.

2 ved KM i byen. — En kan ikke gi seg så fort. En har bare godt av å mosjonere, resonnerer han.

— Hva skal til for å føre en til topps?

— Først og fremst trening og atter trening. Søvn og hvile og et regelmessig liv må også til.

— Hva synes du om forholdene i dag?

— Hvis du sikter til Vennesla, så er det nesten ikke ski-idrett igjen her, synes jeg. Det er helst gått tilbake, skjønt alt skulle tilsi det motsatte. Sigbjørn Bjørkås er faktisk eneste svale i langrennssporet. Han er jo god og kan rekke langt. Men massen er borte.

— Årsaken?

— Pengerikligheten blant ungdommen spiller inn. For mange tenker mer på festing enn noe annet. I min ungdom var det vanskelig om arbeid. Derfor ble det til at vi søkte til idretten.

— Din mening om bedriftsidretten?

— Den har absolutt sin verdi. Her ved Hunsfos er tilslutningen til bedriftsidrettslaget alt for liten i forhold til bedriftens størrelse. Det er stort sett de samme som går igjen. Alt for sjelden kommer nye til. — Tenk bare på like etter krigen da vi stilte 15 mann i Jordalsstafetten. Nå har vi vel ikke halvparten med en gang.

Håndslipemaskiner

Ved bruk av håndslipemaskiner utvis den største varsomhet.

1. Få instruksjon før verktøyet blir tatt i bruk.
2. Bruk ikke større skiver enn maskinen er stempelt for.
3. Klembrikker, som er minst det halve av skivens diameter, skal være satt på.
4. Skiven skal sitte ordentlig på spindelene og løpe uten kast.
5. Sprengskjermen skal være satt på ved utlevering og sitte på under sliping.
6. Kan skjerm unntaksvis ikke nyttes, må en være særlig forsiktig.
7. Bruk alltid øyevern.
8. Er du i tvil om noe, spør formannen.

To som nøy sommeren i fulle drag — så lenge den varte. — Gunhild Berås (t. v.) og Ingegerd Grosås hadde slått seg ned i en solkrok i frokostpausen, da fotografen overrasket dem med apparatet. Som bildet viser, kan begge kunsten å smile pent til mannen.

— Trener du fortsatt foran konkurranse?

— Det blir minimalt nå.

— Et ord til slutt?

— Jeg vil henstille til ungdommen om å drive idrett. Det har de godt av. En har absolutt noe igjen, gode minner og glade stunder. Alle kan jo ikke bli stjerner, men det er en tilfredsstillelse bare det å være med. Dagens ungdom har alle muligheter. Alt blir lagt til rette for dem. Og så skal en ikke minst ta i betraktning at idretten skaper godt kameratskap og samhold, slår Arnold Beurling fast. Han er ikke av dem som gir seg så fort, og har nok til hensikt å pusle med bedriftsidretten ennå noen år.

Forslagsvirksomheten

Komitéen til bedømmelse av innkomne forslag har gjennomgått de forslag som er kommet inn.

Følgende arbeider er premiert:

Arbeider nr. 343. Olav Almedal.

Forslag til elektrisk drift av turbinluker.

Tre forslag ble ikke premiert. Av disse var to uten navn og nummer, og vi kan således ikke få gitt beskjed direkte til forslagsstillerne. Vi takker imidlertid for den interesse som de på denne måte har vist bedriften.

Anton Andreassen Aas sluttet ved bedriften 30. juni etter 45 års tjeneste. — Han er født 24. oktober 1890, og startet sin arbeidsdag på Hunsfos 10. april 1914. — Norges

Vel's medalje mottok han i 1952. De siste årene var han isolatør for fyrmesteren, og var 11 års tid i verkstedet. Men han har hatt flere gjøremål på Hunsfos. En tid var han murerhåndlanger og ellers kusk i mange år. Den gang hadde Hunsfos 3 faste hester og 2 leiehester, og det var veldig mye kjøring. Man kjørte gjerne 18 kubikkmeter slagg om dagen fra fyrhuset, så det var nok å bestille, forteller han. Ellers

Martin Enersen, født 15/5 1888, ble pensjonist 30. juni i år. Han kunne da se tilbake på 43 års tjeneste, derav ca. 39 år som rullepakker. — I 1952 fikk han Norges Vel's medalje for lang og tro tjeneste. — Enersen er født i Vennesla, men flakket i yngre dager en del rundt i Norge, og var også innom en papirfabrikk i nærheten av Arvika i Sverige. Han har 3 sønner i arbeid på Hunsfos.

var det kalkstein og lastekjøring. — Nå holder Andreassen Aas seg mest hjemme og steller med haven.

var det kalkstein og lastekjøring. — Nå holder Andreassen Aas seg mest hjemme og steller med haven.

Hans Greipsland i renseriet gikk av på pensjon i juli i år. Han sluttet så tidlig av helsebredshensyn. — Greipsland begynte på Hunsfos første gang i 1915 og var flere år på saga. Han fikk Norges Vel's medalje i 1958. Den 10. april i år fylte han 65 år. — Nå kan jeg innrette meg som jeg ønsker, og ta det som det passer, sier Greipsland, som later til å finne seg vel til rette som pensjonist. Han har alltid noe å pusle med hjemme, har hogd litt ved og liker dessuten å fiske.

flere år på saga. Han fikk Norges Vel's medalje i 1958. Den 10. april i år fylte han 65 år. — Nå kan jeg innrette meg som jeg ønsker, og ta det som det passer, sier Greipsland, som later til å finne seg vel til rette som pensjonist. Han har alltid noe å pusle med hjemme, har hogd litt ved og liker dessuten å fiske.

To brødre med over 50 års tjenestetid

*J*gjen har noen Hunsfos-medarbeidere trukket seg tilbake fra aktiv tjeneste. Denne gang dreier det seg om fem mann som alle trofast og dyktig og med aldri sviktende interesse har passet sin jobb ved bedriften gjennom mange år, i gode og mindre gode dager. To av dem fortjener en særskilt honnør — brødrene Karl Viktor og Gustav Beurling — som begge har arbeidet i over 50 år ved Hunsfos. Det hører avgjort til sjeldenhetene at to brødre slutter samtidig etter en så lang arbeidsdag. Og når en dessuten vet at en tredje bror, Hassel, også hadde 54 års tjenestetid på Hunsfos før han «la opp», samt at deres far, Karl Alfred Svendsen Beurling, var ansatt ved fabrikkene i 46 år, må en si at det er en familie-bedrift så enestående at det sikkert ikke har sin like her til lands.

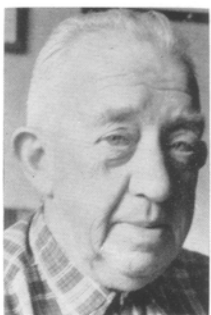
«Hunsfosposten» ønsker de nye pensjonister mange lyse og gode dager fremover.

Karl Viktor Beurling hadde vært på Hunsfos i 56 år da han sluttet 30/6. Kartoteket forteller at han begynte ved fabrikkene 15/4 1897, men selv erindrer han at han hadde småjobber ved Hunsfos allerede som guttunge. Han var ikke mer enn 10—11 år, da han hjalp til i sliperiet, og egentlig startet han sin arbeidsdag i 1894.

Beurling er født 5/7 1880, og var følgelig bare 14 år den gang. Han så dagens lys i Sverige, men kom med foreldrene i svært ung alder til Vennesla, der han slo rot. Omkring

(Fortsettes side 16.)

Gustav Beurling treffer vi i hans vakre hjem i Graslia, hvor han nyter sitt otium. Han var formann på lageret, da han sluttet 30. juni i år. Beurling er født 20/6 1891, og startet sin arbeidsdag ved Hunsfos 9/7 1905. I 1947 fikk han Norges Vel's medalje og i 1955 Kongens fortjenstmedalje. Foruten lagerformann har han vært skiftformann og maskinfører.

— Det er litt merkelig å gå her og rusle, men jeg har vært så mye ute og reist i sommer at tida har gått fort, forteller han.

Nå steller jeg med haven eller driver litt fiske på hytta ved Drivenesvannet.

Men sant å si er det i grunnen rart å se arbeidskameratene gå på skift uten at en selv behøver å henge i klokkestrengen lenger. Jeg føler meg jo like god som til fordums.

Gustav Beurling har 3 sønner ved Hunsfos, Kjell (rørlegger), Asbjørn (maskinfører) og Arnold (ruller og reservemaskinfører), så etterkommerne har gått i farens fotspor. —

Det er et usedvanlig godt samarbeid ved bedriften, og det har vært interessant å følge utviklingen gjennom de 54 år jeg har arbeidet der, fra alt gikk med håndmakt på 12 timers dag, til i dag, da man faktisk bare kan trykke på knapper, sier Beurling.

Utenom arbeidet har Beurling hatt religiøse interesser. Han er således med i indremisjonen.

Hyggelig sammenkomst på Hunsfosheimen også i år

En del av festdeltakerne samlet utenfor Hunsfosheimen.

Desverre var ikke været fullt så strålende som vi etter hvert har vent oss til det i sommer, men man varmet seg opp med en konkurranse i ringspill, hvor alle fikk premie i form av en sjokoladeplate, og da man trakk innendørs var det alt blitt kaffetid. Kaffen ble som vanlig vederfaret all rettferdighet.

*

Et særlig hyggelig innslag i årets arrangement var fremvisningen av en fargefilm som direktør Knobel tok opp under den forrige pensjonistfesten. Denne ble så populær at man måtte kjøre den to ganger.

Årets pensjonist-fest fant sted på Hunsfosheimen lørdag 19. september. Det gode fremmøtet viser at tidligere medarbeidere fortsatt setter stor pris på denne årlige sammenkomsten. Her møtes man i hyggelige omgivelser, og kan gjenoppfriske minner fra arbeidsstedet, og fra en tid da forholdene såvel på Hunsfos som i bygda vår var helt andre enn dem vi lever under i dag.

Beurling-brødrene sammen med direktør Borgen. — Til sammen har Beurling-brødrene vært 164 år ved Hunsfos Fabrikker.

Kjøkkenhjelpen som hadde en travel dag, sees her i aksjon.

Dalende formkurve for fotballaget

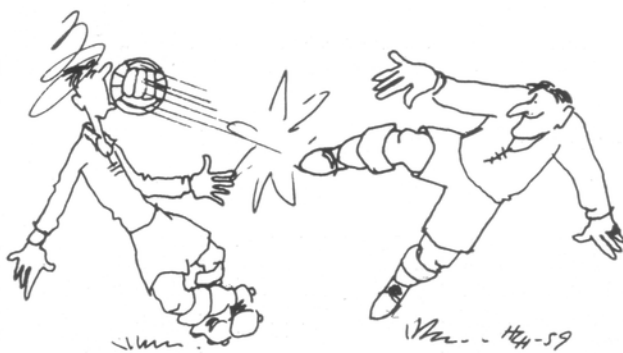
Bedriftsfotballaget som viste så lovende takter i vår, har hatt en dalende formkurve i høstsesongen. Vi vet ikke hva årsaken kan være til at Hunsfos-laget ikke holder koken gjennom en hel sesong. De samme tendenser gjorde seg gjeldende også i fjor. Vi avstår fra ytterligere kommentarer og nøyer oss med å gjengi resultatene fra de kampene som er spilt siden forrige nummer av Hunsfosposten utkom:

Hunsfos—D.K.S.	0—1
Politiet—Hunsfos	3—0
Hunsfos—Jernstøperiet	2—1
Falconbridge—Hunsfos	0—2
Hunsfos—Fiskegrossistene ...	2—1
Fiskaa—Hunsfos	3—1
Fruktimportørene—Hunsfos	5—1

*

Det går fremover med tilbygget til kontorbygningen som ved det forlenges 6 meter i full bredde i hele første etasje. Det

Klabb og babb i
Hunsfos-forsvaret.

DET BRENNER

1. En liten uforsiktighet kan få katastrofale følger både for deg, dine arbeidskamerater, bedriften og for vårt land.
2. Hvert år blir verdier for over 50 millioner kroner ødelagt ved brann. Årsakene er i stor utstrekning *uforsiktighet*, — særlig med fyrstikker og under sigarett- og tobakk-røyking. $\frac{2}{3}$ av brannene skyldes uforsiktighet eller manglende omtanke og ansvarsbevissthet.
3. Oljet pussegarn, aske eller slagg, gnister fra sveise- og skjæreapparater, dårlig elektrisk materiell og uforsiktighet med loddelamper har ført til mange og store brannskader.
4. Vi har ikke råd til å la verdier brenne opp for oss. Særlig i dag under de store økonomiske vanskeligheter for vårt land.
5. Skal vi få brannskadene ned, trenger vi også *din* hjelp. Ved forsiktighet og omtanke kan du hjelpe til å redde både liv og verdier for landet.

*

Utsnitt fra festbordet.

Festkomitéen, med Gustav Andersen i spissen, hadde som vanlig nedlagt et stort arbeid for å skape en særdeles hyggelig ramme om festen, og vi har en liten mistanke om at deltagerne allerede har begynt å se fram til neste års pensjonistfest.

Programmet fulgte stort sett samme linjer som tidligere. Det ble spist og drikket, talt og sunget, og det var samtaler og underholdning uten- og innendørs. Blant talerne nevner vi direktør Borgen, som under middagen hilste veteranene på ledelsens vegne i varme ordelag.

Fra ringspillkonkurransen.

Øndt ofte lider den fiskermann.

65 år

Ernst Birkenes, som den 22. oktober ifjor ble hedret med Kongens fortjenstmedalje for 50 års tjeneste ved Hunsfos Fabrikker, fyller 65 år 12. oktober. Han begynte ved bedriften 19. mars 1908, og fikk Norges Vel's medalje i 1947. For en tid siden var Birkenes så uheldig å brette lårbenet. Vi sender ham våre beste hilsener med ønsket om god bedring.

60 år

Marius Ingemann Bach fyller 60 år 9. oktober. — Til Hunsfos kom han 21. juni 1954 etter å ha vært ved Høie Fabrikker, og før den tid 31 år på Vigeland Brug. — På Hunsfos er det så greit som det kan bli på noen arbeidsplass, synes han. Han arbeider i cellulosefabrikken (kokeriet) og har en sønn, Arnt, i PM 4. — Marius Bach er aktiv skytter.

60 år

Otto Fredrikson fyller 60 år 14. desember. — Han begynte i 1918, men var borte en tid under krigen. I dag er han omruller ved PM 5-6, men tidligere holdt han i 28 år til ved saksen til PM 1 og 2. Ble dekorert med Norges Vel's medalje i 1958. — I fritiden er han sterkt engasjert i søndagsskole-arbeidet, hvor han har vært med siden 1930.

65 år

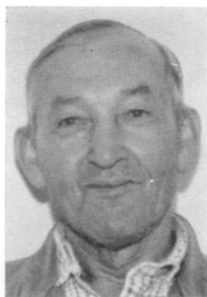

Bjarne Lømsland på taubanen blir 65 år 27. oktober. Han er født på Lømsland i Tveit og bosatt i Ålefjær, hvor han har arbeidet siden 15/4 1920. Han ble tildelt Norges Vel's medalje i 1952. Lømsland er en dyktig og betrodd mann og formannens stedfortreder.

39 år ved Hunsfos uten sykdomsfravær

65-åringen Kristoffer Larsen kan skilte med enestående rekord

Lægene har ikke tjent mye på meg, men sykekassen har, sier førstemann i renseriet, Kristoffer Larsen, som 26. oktober runder 65-års-milepelen uten å ha vært fraværende

en eneste dag i de 39 årene han hittil har vært ansatt på Hunsfos.

Han begynte 8. november 1920, og ble tildelt Norges Vel's medalje i 1952.

Larsen er født i Bamble, og kom til Vennesla i 1914, hvor han giftet seg i 1917 og slo seg ned. Fra 1918 arbeidet han på anlegget, og kan minnes at han den gang hadde 3 dagers fravær på grunn av spanskesyken. Han har nok vært til doktør noen få ganger på grunn av øynene, men er glad over at han har så god helse. — Når jeg sier at sykekassen har tjent på meg, så er det ikke så å forstå at jeg mener det er noe galt i det. For det er jo bedre å betale de få kronene og så få lov til å være så frisk som jeg har vært.

Da «Hunsfosposten» skulle ha tak i Larsen, viste han seg vanskelig å treffe. Vi lurte derfor på om han aldri var på arbeid eller om han var borte fordi han var syk. Og så viser det seg altså at han kan oppvise en rekord som sikkert er vanskelig å slå selv blant Hunsfos' solide medarbeiderstab.

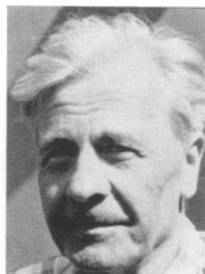
Vi tviler sterkt på om Larsen har så særlig mange konkurrenter til sin enestående bedrift i hele Norges land.

65 år

Knut Ålefjær Peersen på taubanen i Ålefjær, blir 65 år 30. november. — Han begynte ved Hunsfos 15. april 1915, og ble tildelt medaljen for lang og tro tjeneste i 1952. — Tidligere var han på taubanestasjonen og på gården i vintermånedene, men det har han forlenget sluttet med. Nå arbeider han bare i Ålefjær, hvor han også bor, i sesongen.

60 år

Anders Askedal blir 60 år 28. november. — Han er rammesnekker og begynte ved Hunsfos i 1915. Norges Vel's medalje innehar han fra 1952.

Askedal har 3 brødre ved Hunsfos. En tid var det 5. En sønn, Einar, er sveiser i verkstedet.

60 år

Formann ved PM 3-4, Øyvind Lian, runder 60-års-milepelen i god form 7. desember. Han begynte første gang ved Hunsfos Fabrikker i 1916, men hadde senere noen små opphold. Lengst tid arbeidet han i hollenderiet, der han også var formann. Han ble tildelt Norges Vel's medalje i 1958. — Lian er musikkinteressert, og var i 26 år med i Vennesla Musikkorps. Han interesserer seg ellers for astronomi. Sønnen, Kåre Lie, er også ansatt ved Hunsfos.

*

50 år.

Ommund Michalsen fylte 50 år 22. september.

50 år.

Karl Zakariassen fylte 50 år 23. september. Han ble ansatt ved Hunsfos 26. mai 1924, og fikk Norges Vel's medalje i 1958.

50 år.

William Reinhardtson fylte 50 år 4. oktober.

50 år.

Thom Thomassen fylte 50 år 6. oktober. Han er maskinfører ved PM 3-4, ble ansatt 14. mai 1926, og mottok Norges Vel's medalje i 1958.

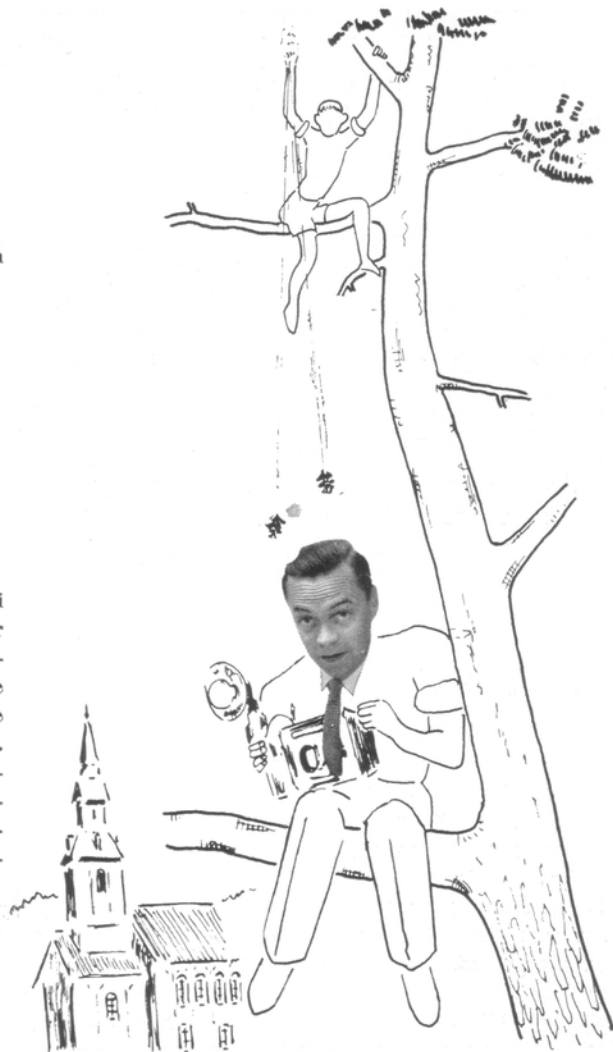
Råd til verneombudet

- 1) Vær på vakt overfor farlige forhold og farlige handlinger.
- 2) Vend deg til hurtig å kunne bedømme hvorledes en kamerat utfører arbeidet sitt.
- 3) Ta hånd om den nyansatte og hjelp ham til trygge arbeidsvaner.
- 4) Påse at vernereglene blir fulgt: at briller nyttes ved sliping, at verktøyet er i god stand, at maskiner ikke smøres under bevegelse osv.
- 5) Søk å bli klar over tillopp til ulykker. Slikt tyder på farlige vaner eller på forhold som må rettes.
- 6) Ser du kamerater med smårift eller skrubbsår, undersøker om de har fått førstehjelp. Gjør dem på en vennlig måte oppmerksom på infeksjonsfaren, den melder seg først etter noen dagers forløp.

Hunsfospostens societets-spalte

En så våken avis som Hunsfosposten lot selvsagt ikke en så viktig begivenhet som bryllupet i Søgne på upåaktet. Her er vår utspente medarbeider i ferd med å «dekke» bryllupsreportasjen, så å si fra kunnskapens tre. Dessverre ble han i den grad utsatt for ondsinnede bakholdsangrep at han hadde mer enn nok å gjøre med å dekke seg selv. Reportasjen ble derfor borte med vin(d)en, men vår stjerne-reporter kom heldigvis uskadd fra bataljen.

TEKNISK NYTT

Fullbanekalenderen til PM 5 monteres over nyttår

Som kjent har bedriften for lengst gått til innkjøp av ny kalender til PM 5.

Direktør Lindseth forteller til «Hunsfosposten» at det dreier seg om en fullbanekalender.

— Det har lenge vært et stort savn at vi ikke har kunnet kalendere papiret fra PM 5 samtidig med at det kjøres på papirmaskinen.

Kapasiteten på nåværende kalender er for liten, og vi har vesentlig måttet produsere papir for lagring for så å satinere det senere.

Dessuten er produksjonen på den nåværende kalender liten, og mannskapsstyrken stor.

Den nye fullbanekalenderen vil bli levert primo januar, og monteringen vil skje umiddelbart etterpå.

For å muliggjøre støpning av fundamentene til den nye kalenderen vil den gamle bli demontert i siste halvdel av oktober og første halvdel av november.

Fundamentene for den nye maskinen vil bli ferdig til nyttår.

Sikkerhetsrådets møtesal.

En titt inn i „Gods own Country“

(Fortsatt fra side 5.)

re og imponerende. Nå blir stoffet og inntrykkene så overveldende at jeg vet simpelthen ikke hvor jeg skal begynne og hvor jeg skal slutte. Det er selvsagt umulig å få med alt jeg så. Jeg får nøye meg med å nevne noe av det vesentligste.

Under et så kort besøk, må inntrykket av de mange severdigheter selvsagt bli temmelig overfladisk. Imidlertid var jeg så heldig å få se Manhattan fra luften både ved høylys dag og etter mørkets frembrudd samt fra toppen av Empire State Building, FN-bygningen og The Statue of Liberty. Inntrykkene fra flyet var utvilsomt det mest imponerende.

BESØKET I FN-BYGNINGEN

var meget interessant. Det vel-dige kompleks omfatter 6 kvar-taler. Høyest raker sekretæriat-bygningen på 39 etasjer. Når jeg nevner at denne bygning inneholder kontorer for 4000 funksjonærer fra 81 nasjoner, så får man et lite begrep om De Forente Nasjoners mektige administrasjon. Her hadde jeg den glede å få hilse på Arne Rhode, salgssjef Rhodes nevø, som vel nærmest var sjef for ordenspolitiet. — Takket være hans elskverdige imøtekommen-het, fikk vi anledning til å se de øvre gemakker som ellers ikke var åpne for publikum. Blant annet fikk vi se kontoret til Ralph Burns — mannen som overtok meglingen i Palestina

etter grev Bernadotte — og som senere fikk Nobels fredspris. — Dag Hammarskjöld satt opptatt i konferanse på sitt kontor, så dit kunne vi ikke komme.

Deretter gikk vi med guide rundt i bygningens verdens-kjente møtesaler. Spesiell inter-esse for oss nordmenn har det såkalte Security Council Cham-ber — Sikkerhetsrådets møte-sal, som er planlagt og tegnet av arkitekt Arnstein Arneberg, og der vi finner den mektige veggdekorasjon av maleren Per Krohg. Det symboliserer en fremtidig fred og individuell fri-het. Det meste av møbler og utstyr er forøvrig skjenket av Norge.

EMPIRE STATE BUILDING

er verdens høyeste bygning — nær-mere 500 meter høy — med 102 eta-sjer over jorden og to under. På et blunk har elevatoren brakt oss til topps. Spør om det var en kjempe-flott utsikt. Det var med en svim-lende følelse vi tittet ned på gate-trafikken under oss.

ROCKEFELLER CENTER

(Radio City) er et kompleks på 15 store bygninger. Den største er RCA-bygningen, som har 70 etasjer. I disse bygninger finner vi en rekke etablissementer — kringkasting og televisjon o. s. v. Fra Fift Avenue fører en vakker blomster-promenade ned til The Plaza med den flotte Prometheus fontene. Første gang jeg var der, var plassen en skøyte-bane, men 4 uker senere var den omdannet til friluftrestaurant.

I RADIO CITY MUSIC HALL

overvar jeg to forestillinger. Det er verdens største teater med 6200 sit-teplasser. Det var overdådig i all sin praktfulle utsmykning. Her opptrådte verdenskjente artisttropper i forskjellige genre — sang, musikk, akrobatikk, film o.s.v. Her ble det stampet opp av gulvet et 60 manns symfoniorkester — en miniatyr skøytebane med halsbrekkende artist-numre som måtte få Sonja Henies prestasjoner til å blekne. For ikke å snakke om balletten. Tenk deg 35 unge skjønheter i et drømmesyn av brusende kostymer — utførende de mest fantasifulle ballettnumre med en presisjon som rent tok pusten fra en gammel turninstruktør.

Mellom 5th Avenue og Central Park West, som i grunnen er en del

Amerikanerne slapper av og nyter solen på Coney Island.

av 8th Avenue, ligger **Central Park**. Den er 2½ miles lang og ½ mile bred. Til en viss grad kan den vel sammenlignes med Hyde Park i London, dog med den forskjell at Central Park har en zoologisk have, små innsjøer, flere blomsterbed og prydbusker. Her er lekeplasser, tennisbaner, friluftsscene o.s.v.

Vi besøkte også **New York Coliseum**, der IBM — International Business Machines hadde en utstilling og demonstrasjon av moderne kontormaskiner.

VI SPANDERTE OGSÅ

en times tid på **New York Stock Exchange** (Børsen) i Wall Street. Det var litt av en opplevelse å se denne kokende heksegryte. Det var som en maurtue, med papir strødd utover hele gulvet, og med uavbrutt bråk og skrikende stemmer etter hvert som kursene ble vist på løpende bånd eller på automatiske oppslagstavler.

Den rake motsetning var St. Patrick's Cathedral, der det hersket høytid og andaktsfull stillhet, mens katolikkene knelte og bad sine bønner med tendte lys foran seg. Det var en mektig og praktfull kirkebygning — en av de **tilsynelatende** forholdsvis få oaser i business-mannens og gangsterens Eldorado.

Carnegie Hall og Metropolitan Operahouse så vi dessverre bare utenfra. Den siste virket langt fra imponerende — nærmest dystert og trist.

STATUE OF LIBERTY

(Frihetsstatuen) er verdens største statue. Den er omkring 100 meter høy fra foten av sokkelen til fakelen som frihetsgudinnen holder hevet i sin høyre hånd. Den er plassert på Liberty Island ved innseilingen til New York, ca. 2½ km sydvest for The Battery på sydspissen av Manhattan Island. Den er symbol på fransk-amerikansk vennskap, og er bekostet av Frankrike og Amerika i fellesskap.

Høyden av sokkelen kan sammenliknes med et vanlig 10-etasjes hus. Opp til balkongen på toppen av sokkelen kan man ta elevator. Der var imidlertid en lang kø, så vi tok like godt trappene opp. Men ikke nok med det — vi fortsatte ufortrødent opp de neste 168 trappe-trinn, som førte helt opp til statuens hode. Her var det en plattform med plass til 30 per-

Adka-rommet innredes til verksted.

Nytt verkstedrom ute i fabrikken

Når 15 av verkstedets folk flytter ut i fabrikken, er dette skritt tatt både for at verkstedet for lengst er overfylt, og fordi det er hensiktsmessig å ha en del av folkene på plassen.

Det såkalte Adka-rommet har gjennomgått en forvandling, og her har man fått et greit verksted.

I følge verkstedingeniør Har-

ry Voreland skal de 15 i første rekke dekke fabrikken med vedlikeholds- og reparasjonsarbeid. Her kan de lettere stå i kontakt med fabrikkens folk om noe skulle skje. I hovedverkstedet er det nå ca. 100 mann totalt, så det har vært trangt om plassen.

Til det nye verkstedet er det anskaffet en del nytt utstyr som boremaskin, smergelskive, kappsag og nødvendig spesialverktøy. Rommet som er tatt i bruk, ligger like ved siden av det gamle fyrhuset.

Harry Voreland.

soner. Herfra fikk vi et flott rundskue. — Man får et godt begrep om den staute dames dimensjoner når man hører at hodet er 17 fot høyt og den høyre pekefinger er 8 fot lang, samtidig som bare statuen veier 225 tonn.

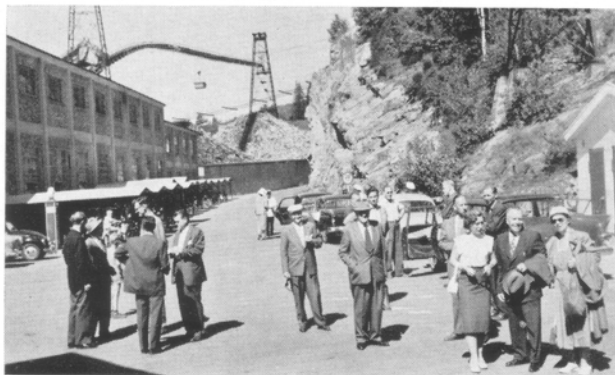
GRAND CENTRAL TERMINAL (Station) var også et syn verd. 550 tog ankommer og avgår herfra hver

dag. Sporene er anlagt i to høyder — 66 i annen høyde og 57 i første. Det antall personer som reiser fra eller til denne stasjon i løpet av ett år, overstiger innbyggerantallet i hele Amerika (U.S.A.). Disse enorme tall taler sitt tydelige språk om den kolossale trafikk, særlig når man tar i betraktning den veldige skare av mennesker som reiser i sine egne biler.

Hertil kommer **Pennsylvania Station**, der trafikken er enda større. Med 682 tog daglig befordrer denne stasjon årlig 66 millioner passasjerer.

Trafikken på East River og Hudson River er et kapittel for seg. Men jeg får stagge min lyst til å komme nærmere inn på det. Det får være nok å si at jeg kjørte adskillige ganger over de forskjellige broer og i tunneler under disse elver. Den uendelige rekke av flotte kaier på begge sider av Manhattan, New Jersey og Brooklyn var et

(Fortsettes neste side.)

Representanter fra Norsk Avispapir Kompani A/S besøkte Hunsfos i sommer. Her har fotografen vært på pletten og knipset gjestene sammen med en del kjente Hunsfos-fjes.

En titt inn i „Gods own Country”

(Fortsatt fra forrige side.)

fascinerende syn. Alt dette fikk jeg se fra bil, fra høye bygninger og sist men ikke minst fra fly.

MEN RESTEN AV

Greater New York får jeg fare over med en harelabb — det vil si det lille jeg så — ellers blir jeg aldri ferdig. Vi besøkte en rekke kjente restauranter — bl. a. Jack Dempsey's. Min bror er nemlig meget interessert i boksing. Han hadde sogar prøvet seg som en slags sparingpartner for Gene Tunney (Dempsey's beseirer) i all vennskapelighet under et besøk i Florida. Vi var også innom det kjente Waldorf Astoria Hotel. Vi travet på Fifth Avenue og tittet på en del av de flotte forretninger. Og så Broadway naturligvis — eller rettene av aldri så liten brøkdell av denne gate, som er verdens lengste. Broadway — det var et eventyrlig skue om kvelden når millioner av lysreklamer strålte i all sin praktfulle glans. Ja, hva kunne der ikke fortelles om dette distrikt — med sine teatre, hoteller, restauranter, nattklubber o.s.v., o.s.v.

Min svigerinne og jeg travet også gjennom et av de største magasiner

— Macy's Department Store på 9 etasjer. Spør om jeg da ønsket jeg hadde lommene fulle av dollar.

Jeg avla videre en vititt hos våre agenter i New York — The National Paper and Pulp Company — der jeg hadde en liten passiar med Mr. Kest og Mr. Goldstein. Triste kontorer, synes jeg. Mye flottere på Hunsfos.

MEN NÅ BLIR JEG NØDT TIL å gjøre et kjempehopp — over hele Brooklyn — der jeg tilbrakte over

to uker, og hvor jeg hadde uendelig mye hygge sammen med min familie og norske venner.

Dog allikevel — jeg synes jeg bør nevne at vi også besøkte Coney Island — den verdenskjente badestrand med det fantastiske forlystelses-etablissement. Badestranden er omkring en norsk mil lang, og på varme sommerdager kan der være ca. 1 million mennesker som tar seg en dukkert i Atlanterhavets bølger. Langs stranden går det en bred strandpromenade som er bygget av planker.

Det veldige tivoli omfatter flere kvartaler. Skulle man prøve alle de underlige, sjokkerende og nærsagt halsbrekkende ting som den menneskelige fantasi her har fostret, måtte man gå der i dagevis. Stedet betraktes imidlertid ikke lenger som «first class», og det kan jeg nok forstå, når jeg så nærmere på det besøkende publikum. Det farvede raseproblem akter jeg imidlertid ikke å komme nærmere inn på i denne forbindelse. Jeg hadde inntrykk av at den jevne borger av i dag drar til mer fjernliggende badestrender. Selv om Tivoli i København og Battersea Park i London ikke på langt nær byr på så mange attraksjoner som Coney Island, så er der adskillig mer «stil» over disse.

KAN JEG FORLATE

New York — Brooklyn — Long Island — uten å nevne den enorme biltrafikken? Nepp. Kanskje får jeg plass til noen linjer herom før jeg i neste artikkel drar videre mot Wild West med San Francisco som mål.

Hvor stor blir årsproduksjonen?

Bli med i „Hunsfospostens” gjettekonkurranse

I forrige nummer utlyste vi konkurranse om årsproduksjonen i 1959. Det gjelder om å tippe hvor stor produksjonen blir på hver av fabrikkens 6 papirmaskiner, og hvor stor den samlede produksjon blir. Den eller de som har riktig løsning, eller kommer nærmest, blir premiert.

Alle oppfordres til å delta. Foreløpig har vi kun mottatt ett tips, men vi venter at den store strøm kommer i innspurten. Innleveringsfristen er satt til 15. november.

Legg en seddel med fullt navn i Hunsfospostens brevkasse i vakta.

Renslighet

Alt for ofte blir vi renholdskvinner vitne til voksne folks mani for å ødelegge og skjemme ut sin arbeidsplass. Hunsfos-arbeiderne er ingen unntakelse i så måte. En stygg uvane er tilgrisingen med fyrstikker og sigarettstumper. Den er i seg selv en skamplott, men blir allikevel stilt i skyggen av tilgrisingen av klosettene. Når voksne arbeidere kan sitte med sigaretten og brenne figurer i dører av fin møbelfinér, utelukkende for å ødelegge, er det vel toppen av likegyldighet overfor andres eiendom.

Den slags burde lønnes med oppsigelse på timen. **Renholdskvinne.**

Ombyggingen av PM 3 – forventningene innfridd

PM 3 i ombygingsperioden.

Som «Hunsfosposten»s lesere turde være bekjent med, sto vår PM 3 for ombygging i tiden 18/5—12/6 i år.

Erfaringer fra våre senere PM 5 og 6 viste tydelig at PM 3 burde kunne øke sin kapasitet ganske vesentlig uten kvalitetsforringelse.

De vesentligste punkter som ble forandret var:

1. Fordeling til innløpskasse og arkformasjonsmulighetene.
2. Selvavtagningsprinsippet. — Dette ble forandret fra såkalt forgusking til ettergusking, samtidig med at undergusken ble utbyttet med PM 5's gamle riflegusk. Riflegusk har den fordel at den gir mulighet for vannet til å passere gusknippet, samtidig som riflene muliggjør lufttilgang etter nippet, hvilket avhjelper den normale vakuumdannelse som man kjemper med ved selvavtagnings.
3. Driften ble fornyet med tappvekseldrift, hvilket gav maskinen en helt rolig gang, i motsetning til de vibrasjoner som vanligvis opptrer ved tannkransdrift. — (Ved driftsforandringen ble samtidig maskinens maksimale hastighetsmulighet øket fra 175 m/min til 250 m/min.)

For øvrig gjennomgikk maskinen en total overhaling, samtidig med at det ble foretatt visse forandringer med masse-tilførselen og bakvannsløp.

*

Ombyggingen, samt alle samtidige reparasjoner var ingen lett oppgave, men det skyldes ikke minst god erfaring og dyktighet, såvel fra Karlstad og Thunes montører samt vårt eget verksted at det hele må ansees som vellykket. Selvfølgelig vil det finnes småting å peke på, men intet av avgjørende grad. Våre forventninger ved ombyggingen turde vel sies å være innfridd. At vi senere har

oppdaget nye trange tversnitt ved maskinen som foreløpig hindrer oss i ytterligere hastighetsøkning, er en annen sak, men disse vanskeligheter er tilsynelatende ikke av omfattende karakter og vil bli tatt etter hvert i sin orden.

*

Foreløpig viser maskinen, de første 12 uker etter ombyggingen, en produksjonsøkning på 26,6 % i sammenlikning med fjorårets. I tillegg til dette synes de tidligere avtagningsvanskeligheter, særlig ved igangkjøring av nye overfilter, å være eliminert, hvilket var en kostbar besværlighet tidligere.

Til slutt vil vi gjerne få gi en honnør til betjeningen for den iver de har lagt for dagen og for deres evne til å utnytte de muligheter som er gitt maskinen.

HK

Ingeniør Arne Linjord begynte ved Hunsfos 6. juli i år. Han ble ferdig utdannet ved Norges Tekniske Høgskole i Trondheim i desember 1958, der han gikk maskinlinjen.

Etterpå var han en tid inne til militærtjeneste. Han er opprinnelig fra Aseral, 26 år og gift. Bolig har han fått seg på Moseidmoen. Alt tyder på at jeg er kommet til en grei arbeidsplass, sier han selv.

Sjelden så man slik en sommer. — Her nytes siste rest av den, .. en septemberdag på kontortrappen. Eneste hane i kurven er lønningssjef Kvanvig som i likhet med en del av damene foretrekker å tilbringe lunsjpausen utendørs, når det er sol og sommer.

To brødre —

(Fortsatt fra side 7.)

1913 var han borte fra bedriften noen år, men har ellers hatt sammenhengende tjenestetid ved Hunsfos. Han fikk Norges Vel's medalje i 1939 og Kongens fortjenstmegalje i 1953.

— Riktignok er jeg 79 år nå, men jeg føler meg ikke en dag over 50, sa han spøkefullt, da Hunsfosposten forleden avla ham et besøk, for å se hvordan han har det som pensjonist.

— Jeg kunne godt ha arbeid lenger for helsens skyld, men arbeidsdagen er jamen blitt lang nok. Det var for øvrig en læge som sa jeg ville bli 100 år.

Nå er ikke Beurling av dem som har behovd å søke læge særlig ofte. Han har kunnet glede seg over en utmerket helse all sin dag, og betegnende for den form han er i, er at han fremdeles hogger vinterveden sin selv.

— Jeg har tillatelse til å hogge i skogen overfor fabrikk, og der har jeg holdt det rent. I alt har jeg vel hogd minst 30 mål der. Og jeg håper jeg kan fortsette med å holde meg med vinterved på den måten. En må nemlig ikke sette seg til inne. Da stivner en fort til.

Beurlings store hobby er jakt og fiske. Jakt har han drevet siden han var bare guttungen. — Jeg begynte med harebikkje og munnladningsgevær, da jeg var 12 år gammel. Jo, friluftsliv har jeg drevet all min dag. Det tror jeg er den beste medisinen, særlig for folk som arbeider på en fabrikk.

— Har du fisket noe i sommer?

— Å ja, jeg fikk 65 ørreter og 20 såkalte Byglandsfjord-bleker under en tur oppe i Hornnes. Og da er det jamen moro.

På Hunsfos har jeg opplevd både onde og gode dager. Men siden direktør Knobel overtok den gangen har det stadig bedret seg. For en som har fulgt med i bedriftens vekst gjennom årene fortøner det seg som det rene eventyret. Jeg skulle nesten ønske jeg var minst 30 år yngre, så jeg kunne være med på det hele igjen. Men en får være fornøyd med det en har fått utrette og nøye seg med å følge den videre utvikling på avstand, sier Beurling til slutt.

Øverst har salgssjef Fjeldstad fått usedvanlig godt napp. Under koser man seg utenfor Arstads hytte og t. h. beundrer Georg Pettersen Nordhagens enorme fiskefangst.

Og alle var enige om —

Ordrekontoret, salget og ekspedisjonen forsterket med Håkon Tranberg avvirket først i september sin årlige sommertur. Denne gang gikk ferden til Arstads hytte på Jærnes. Det vil si, det var den andre turen i sommer, idet man tidligere besøkte Tønnessens residens.

Som alltid ble det en hyggelig avkobling fra det daglige mas. Man badet og fisket, nær sagt etter behag, og alle forsynte seg dyktig av pølser og rundstykker eller lot kaffen og bløtkaken vederfares all rettferdighet. Om kvelden koste man seg rundt et flammende bål. — Et muntert underholdningsinnslag var selsvagt damen som ufrivillig falt i sjøen. Dagens fiskefangst ble minimal, 14—15 makreller i alt. Nordhagen noterte seg for en, mens Tønnessen måtte nøye seg med tre skjebber.

Som ny formann for snekkere og støpere er fra 1. september ansatt Gunnar Hagen. Han var tidligere i Jernbetong.

Sliperiet har hatt avstemning og vedtatt å fortsette med helkontinuerlig drift i 1 år fremover.

*

Leverandøren av tegninger til «Hunsfosposten», arkitekt Henning Zernichow Hirsch, Oslo, vant forleden en tegnekonkurranse i Aftenposten. Han illustrerte på en utmerket måte gresskartilværelsen i sommermånedene.

*

Siste tilvekst til salvsavdelingen er kristiansanderen Arne Pettersen, 29 år gammel, som begynte som assistent i slutten av juli i år. — Han har oppholdt seg et par år i England, og 3 år i Amerika. Her var han 1 år stipendiat ved et universitet, og arbeidet 2 år ved en fabrikk som produserte 1200 tonn papir i døgnet. Før han begynte ved Hunsfos, var Pettersen ansatt i 16 måneder ved Krogstad Cellulosefabrikk.